

روزنامه شهرا میدوزنگی

شنبه ۵ فروردین ۱۳۹۸ ۱۲ شهریور ۱۳۹۸ شماره ۳۸۹

۱۰

شهر فرهنگ

همه باهم علیه تصادف‌های جاده‌ای

مریم محبی اپویش‌های مختلفی که برای کنترل وضعیت رانندگی و به طور ویژه تر باهدف کنترل تصادف‌ها انجام می‌شود، همیشه یکی از رایج‌ترین اقدامات مقابله‌ای در این زمینه است. هدفی که این پویش‌ها دنبال می‌کنند فارغ از متحد کردن مردم برای مقابله با مشکلات موجود، در بیشتر اوقات روی طرز رانندگی و شیوه صحیح آن مانور داده است. نکته‌ای که شاید خیلی از مسیبان این قضیه کمتر در نظر گرفته‌اند، حاشیه‌های پررنگ‌تر از متنی است که از قضا ممکن است مؤثرتر واقع شود و در حداقل حالت یک تلنگر درست و حسابی به مردم می‌زند؛ درست مثل پویش نه به تصادف که مدتی پیش در آلمان به راه افتاد.

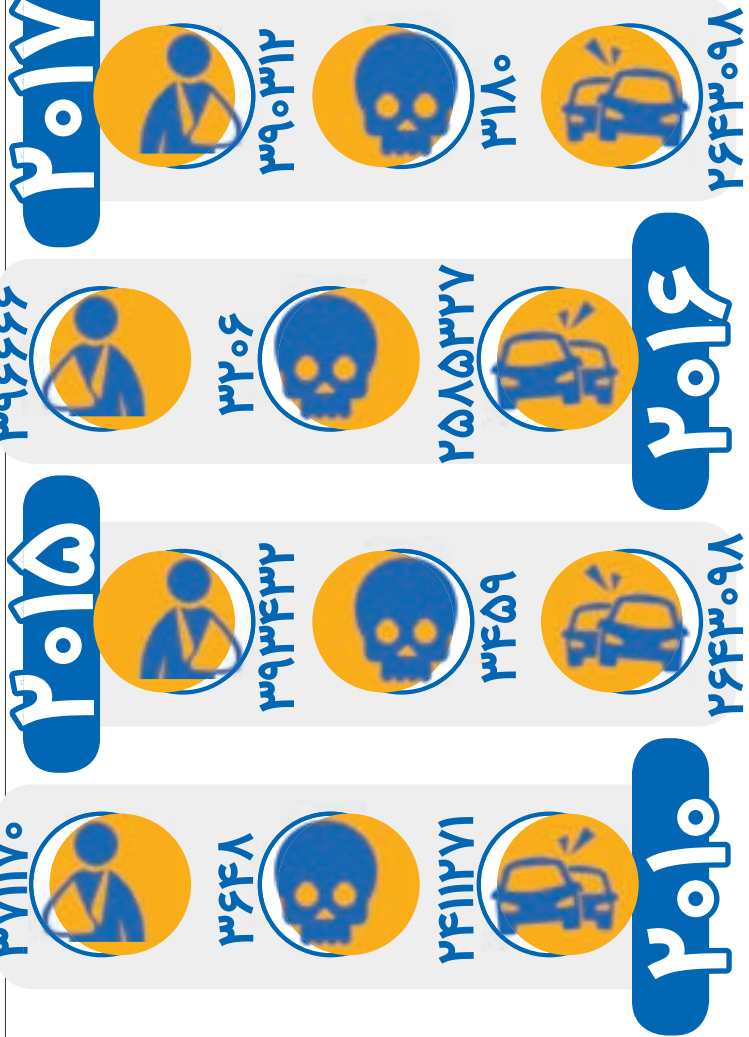
پویش نه به تصادف یا پویش گفت‌وگوی ملی؟

شورای ایمنی راه آلمان که یکی از اعضای شورای ایمنی حمل‌ونقل اروپاست مدتی پیش پویشی را باهدف کاهش تصادف در این کشور به راه انداخت. این پویش ۳ پیام اصلی را محور کار خود قرار داده است:

- ۱- رانندگی آرام
 - ۲- حفظ فاصله در زمان رانندگی
 - ۳- استفاده نکردن از تلفن همراه در زمان رانندگی
- اما نکته جالب‌تر و مهم‌تری که فلسفه اصلی این پویش محسوب می‌شود بحث ارتباطات انسانی است. دقیقاً به همین دلیل نام این پویش، با «پویش گفت‌وگوی ملی» نیز شناخته می‌شود. هدف، پرداختن به اطرافیان و افرادی است که از تصادف مرگبار یک فرد تأثیر می‌پذیرند، درست مثل خانواده و دوستان فردی که در تصادف جان خود را از دست داده است و حتی افرادی که مسئول جمع‌آوری بقایای تصادف و اجساد هستند. در واقع امید است که صحبت درباره این ماجرا به لحاظ نشانه‌گرفتن بحث‌های شخصی تر، احساساتی تر و دلسوزانه‌تر و به میان آوردن مسائلی مثل تنهایی و غم از دست دادن یک عزیز، مردم را به در دست رانندگی کردن ترغیب کند تا مرگ و میر کمتری بر اثر تصادف‌ها اتفاق بیفتد.

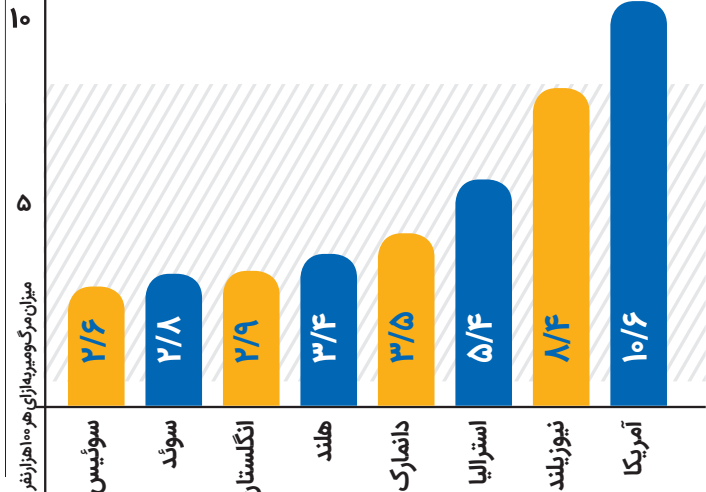
آمار چه می‌گوید؟

آلمان همیشه یکی از کشورهای ایمنی است که در حوزه نظم و طرز رانندگی و احترام به قوانین راهنمایی و رانندگی سر دمدا را است. حتی اگر این مسئله را از افرادی که تنها برای مدت کوتاهی در این کشور بوده‌اند یا برای یکی دوماه به این کشور سفر کرده‌اند جویا شوید، قطعاً می‌توانید در صحبت‌های آن‌ها تحسین و تمجیدهایی از نحوه رانندگی اصولی و قانونمند این مردم و تجربه‌های شخصی‌شان از این قضیه ببینید. با این حال، اگر به آمار تصادف در این کشور نگاهی بیندازیم متوجه خواهیم شد که آن‌ها نیز با این معضل دست و پنجه نرم می‌کنند. آماري که مؤسسه تحقیقاتی (Bundesanstalt für Straßenwesen (bast در سپتامبر ۲۰۱۸ منتشر کرده است در این باره چنین می‌گوید:

مجموع تصادفات	مجموع جان‌باخته‌ها	مجموع مصدومان
۲۶۴۴۶	۳۱۸۰	۱۱۸۰۳۹۹

مطابق با آخرین آماري که در ژانویه ۲۰۱۹ منتشر شده است، میانگین جهانی مرگ و میر جاده‌ای به ازای هر ۱۰۰ هزار نفر، ۱۷/۴ نفر است. ثابت شده است که کشورهایی با میانگین درآمد پایین‌تر، نسبت به کشورهایی که درآمد بیشتری دارند، سهم بیشتری از این تصادف‌ها و مرگ و میر جاده‌ای را به خود اختصاص داده‌اند. در حالی که تعداد مرگ و میرهای ناشی از تصادف در استرالیا تقریباً نصف آمار کشور آمریکا است، در مقابل ۲ برابر پدتر از انگلستان است. بد نیست بدانید که در کل جهان، اروپا کم‌ترین میزان مرگ و میر را در جهان به دلیل تصادف دارد.

سالانه ۱۷ هزار نفر در کشور بر اثر تصادفات جان خود را از دست می‌دهند و ۳۰۰ هزار نفر مصدوم می‌شوند.

کارت گروه پیشگیری از تصادفات دادسرای عمومی و انقلاب مرکز استان خراسان رضوی راه‌اندازی پویش «شهر بدون تصادف» را حدود یک سال می‌شود که ضروری دانسته و قصد دارد با اطلاع‌رسانی به مردم در راستای ارتقای فرهنگ ترافیک در حوزه‌های قوانین راهنمایی و رانندگی و اتفاقات و حوادث حوزه تصادف‌ها، عمق پیامدها و آسیب‌ها را بگوید.

این پویش با مشارکت مردم به شناختی رانندگان پرخطر کمک می‌کند. به این شرح که رفتارهای مخاطره‌آمیز رانندگان به

پلیس بازی در شهر

عبدالله مقدمی «مردم ثابت کرده‌اند هر کنج‌بازی کار باشند می‌توانند اتفاقات بزرگی را رقم بزنند.» این جمله خیلی شبیه سخنرانی‌های مسئولان شد. حالا شما به همان مسئول محترم بگو: همین مردم می‌خواهند آمار سازمانت را بگیرند؛ یعنی طرف یک طوری سوت زنان از پشت میکروفون غیب می‌شود که باید یک پویش مردمی برای پیدا کردنش

راه‌اندازی کنیم. اما جان شمان باشد، جان خودم، این حرف خیلی درست است. در واقع ما مردم معمولی یک وقت‌هایی هوس می‌کنیم و کارهایی می‌کنیم که نه تنها کف بقیه می‌برد، بلکه حتی خودمان هم باورمان نمی‌شود. مثلاً در همین پویش «دیوار مهربانی» همین طوری یک‌هویی همه یادمان افتاد که دستگیری و بخشش چقدر کار خوبی است و این طور شد که آن قدر لباس‌های روی دیوار و «روم به دیوار» آوردیم تو خیابان که چند تا

دیوار در شهر طاق سنگینی حر کتمان رانیاورد دور بخت، بله، ما همچنین مردمانی هستیم. ما مردم معمولی تا حالا از این حرکات‌های خفن (که خارجی‌ها بهش می‌گویند «کمپین» ولی ما نمی‌گوییم!) خیلی داشتیم. اما من یکی هنوز در آرزوی یک پویش (کمپین چیه؟ ما خودمون «پویش مذگان» داریم) مانده‌ام؛ «پویش شهر بدون تصادف»! یعنی طوری بشود که فردا صبح وقتی همه‌مان از خواب بیدار می‌شویم همین طوری یک‌هویی هوس

پلیس بازی به سرمان بزند و هر کداممان جلو آینه خانه مان بگویم: «همه پلیسیم!» آن وقت درست مثل یک افسر وظیفه شناس همه قوانین راهنمایی و رانندگی را رعایت کنیم. (جل الخالق!) مگر می‌شود؟ مگر داریم؟ البته خدا کند خیلی جوگیر نشویم و با خودمان نگوییم حالا که پلیس شده‌ایم، برویم خودمان شخصاً متخلفان را اعمال قانون کنیم. قبض جرمه که نداریم، مجبوریم با قفل فرمان اقدام کنیم!

پویش‌هایی برای ارتقای فرهنگ

برای راه‌اندازی یک پویش موفق چه باید کرد؟

نمودار فرهنگ عموم سیر صعودی به خود بگیرد بی تردید شرایط زیستن آسان‌تر می‌شود. البته از آنجایی که هر کاری از قانون خودش پیروی می‌کند ضروری است بی‌گدار به آب نزنیم و با پشت سر گذاشتن مراحل زیر اقدام به یک فعالیت فرهنگی نماییم.

راه‌اندازی پویش‌های متعدد نمونه این مصداق است. این‌ها را نتقنیم تا فکر نکنید برای آنکه هدف دار زندگی کنید باید پویش با هر مضمونی را راه بیندازید. هدفمان تنها این بود تا تلنگری به خود بزنید و آگاهانه وارد پویش‌هایی شوید که در ارتقای فرهنگ کام برداشته است. فراموش نکنید هر چه

ملیحه ابراهیمی! چند درصد از امور روزانه‌تان از پیش برنامه‌ریزی شده است؟ تا کنون شده یک کار را با دقت تمام انجام دهید و پیگیر باشید تا به هدف نهایی که در سر دارید، برسید. مگر چه فرقی با سلبریتی‌ها دارید که دست به یک اقدام آگاهانه می‌زنند و باز خورد‌های خوبی دستگیرشان می‌شود.

گام به گام برای راه‌اندازی یک پویش موفق

۱- فرقی نمی‌کنم موضوع و مضمون چه باشد. خواه اقتصادی باشد و خواه فرهنگی و... مهم این است که آگاهانه ذهن عمومی را تحت تأثیر قرار بدهد. این روزها که شاهد رشد قمارچ‌گونه کاربران اینترنتی هستیم به چنین اقداماتی بیش از پیش احساس نیاز می‌شود. اما از قلم نیفتند که ورود به این عرصه قوانین منحصربه‌فردی دارد.

۴- اهمیت ارتباط‌گیری

وارد مرحله حساسی شده‌اید. تا خودتان ننداشید قصد و غرضتان از راه‌اندازی پویش چیست به طور قطع به نتیجه مطلوب نخواهید رسید. باید روی برقراری ارتباط با مخاطبان خیلی نکته‌سنج باشید.

۵- بی‌گدار به آب نزنید

همیشه کاری به سرانجام می‌رسد که پیشینه‌ای پررنگ و پربار داشته باشد. حالاً می‌خواهید اسمش را تحقیق و تفحص بگذارید یا کنج‌کاوی یا مورازماست کشیدن. برای رسیدن به هدف‌تان نیازمند پژوهش در حوزه آن موضوع خاص هستید. برای راه‌اندازی یک پویش نباید بی‌گدار به آب زد. حتماً باید در مرحله اول قبل از هر اقدامی نیازسنجی کرد و با شروع پویش تمام بازخورد‌ها را مدنظر قرار داد و در انتها عملکرد پویش را جست و جو کرد.

۲- اول شناخت بعد کار

باید شش دانگ حواستان را جمع کنید. ضروری است بدانید که جامعه هدف شما چه کسانی هستند و از همه مهم‌تر چه گروه‌سنی هستند؟

۵- رسانه‌منتخب

فرقی نمی‌کند تبلیغات تان مکتوب باشد یا روی صفحه یک تلویزیون شهری باشد یا اصلاً روی یک کانال با تعداد عضو بالا باشد. مهم این است که سبک و سنجین کنید که تبلیغ موضوعی که برایش پویش راه‌انداخته‌اید در کدام رسانه‌جواب مثبت می‌دهد و همچنین افکار عمومی را ترغیب می‌کند تا به پویشی که شماره‌اخذاخته‌اید، بپیوندند.

۳- ضرورت هدف‌گذاری

اگر قرار باشد بی‌هدف به جلورانیید به طور قطع بایک مانع بزرگ روبه‌رو می‌شوید. عزم‌تان را جزم کنید تا با راه‌اندازی یک پویش به خدمات‌رسانی بهتر دست پیدا کنید.

۶- ذرهبین بردارید

باتوجه به بازخورد‌های پویشی که راه‌انداخته‌اید به‌طور قطع می‌توانید میزان کارایی پویش را ارزیابی کنید. رمز موفقیت این است که کوچک‌ترین بازخورد را زیر ذرهبین ببرید.

برای آگاهی بیشتر از جزئیات پویش شهر بدون تصادف این کد را اسکن کنید.

گامی برای مشارکت در راستای ارتقای فرهنگ ترافیک

وسیله شهروندان فیلم‌برداری می‌شود و این مستندات به کانال پویش ارسال می‌شود. بازخورد‌های این پویش که برای زمان محدودی راه‌اندازی نشده است و چشم‌انداز نامحدود دارد نسبت به تعداد عضوان که ۷۰۰ نفر است مطلوب ارزیابی می‌شود و طبیعتاً تأثیر خوبی در آموزش بین عموم دارد. از جمله بازخورد‌های این پویش گلابه افراد به نوع رانندگی رانکاران پرخطر مثل رانندگی با سرعت بالا و بیش از حد مجاز، رانندگی بین خطوط، سبقت غیرمجاز، تخلف در انواع پارک‌ها مثل دابل و... بوده است.

در این پویش به جز دادگستری از تأثیر دیگر سازمان‌ها از جمله پلیس راهور، پلیس راه، راهداری و شهرداری نمی‌توان چشم‌پوشی کرد. با همکاری دیگر دستگاه‌ها هر هفته حدود ۱۰۰ راننده متخلف شناسایی و به کارگروه معرفی می‌شوند و خروجی این اتفاق برگزاری کلاس‌های آموزشی در دادسرا و ستاد ترخیص است.

هر چه شهروندان مشارکت خود را با پیوستن به کانال پررنگ‌تر کنند کمک‌شایانی به فرهنگ ترافیک شهر کرده‌اند. شهروندان باید بدانند که در همه جا پلیس و دوربین ناظر بر اعمال ترافیکی‌شان نیست.

از طرفی ارسال فیلم‌ها از صحنه‌های ترافیکی خطرآفرین نه تنها حقی از کسی ضایع نمی‌کند بلکه به هیچ عنوان مداخله در امور دیگران محسوب نمی‌شود. فراموش نکنیم وقتی عنوان پایتخت معنوی جهان اسلام را یک می‌کشیم، بی‌تردید از این روی قضیه هم غافل نشویم که باید الگوساز رفتار و فرهنگ‌های صحیح باشیم.

سید هادی شریعت‌یار معاون دادستان و رئیس کارگروه پیشگیری از تصادفات